

หวัดดี!
ฉันคือเจ้ากระต่ายหูโต
ชื่อเบนนี

ลองมาฟัง เรื่องราว ของฉัน

สักหน้อยไหม

#01

วันวานถึงแม้จะเจ็บปวด
แต่พอมองย้อนกลับไป
ก็เป็นดังของขวัญ

ถึงแม้จะเจ็บปวดและเหนื่อยล้า
แต่พอวันนี้ได้มองย้อนกลับไป
สิ่งเหล่านั้นกลับเป็นดังของขวัญ
ทุกวันที่ผ่านพ้นล้วนมีความหมายต่อฉัน

โกโก้มาร้องเต๋อน เวลามีคนมากดกริ่งหน้าประตู

เอ...ดูเหมือนมีคนมาหานะ

ถ้ามีใครมากดกริ่ง

โกโก้จะมาปรากฏตัวอยู่ตรงหน้าฉัน

พร้อมกับร้องเหมียว ๆ

มันมาร้องเตือนฉันที่ไม่ได้รู้เรื่องราวอะไรนะสิ

เพราะจริงๆ แล้ว

ฉัน

ไม่ได้ยิน

เสียงอะไรเลย

ฉันเคยป่วยหนักตอน 2 ขวบ
พอหายป่วยกลับกลายเป็นว่า
ฉันไม่ได้ยินเสียงอะไรเลย
ถึงขนาดที่ว่าถ้ามีเครื่องบินบินเฉียดผ่านฉันไป
ฉันก็ยังคงไม่ได้ยินอยู่ดี

หากเลือกเกิดใหม่ได้อีกครั้ง ฉันอยากลองเกิดเป็นแม่ของแม่ดู

เพราะพูดไม่ได้ แถมหูยังไม่ได้ยิน
ฉันจึงมักวาดรูปเพื่อบอกสิ่งที่ต้องการ
กับคนอื่นอยู่บ่อยๆ

แม่กลัวว่าถ้าฉันไม่ได้พูด
แล้วลิ้นจะแข็ง
จึงฝึกให้ฉันคุ้นลูกอมในปาก
ต้องให้ลิ้นได้ขยับบ่อย ๆ เท่านั้น
ลิ้นจึงจะไม่แข็ง

แม้อย่างฝึกให้ฉันเปล่งเสียง
โดยให้ฉันจับลำคอท่านเอาไว้
เพื่อฝึกรับรู้โทนเสียง
จากนั้นก็ให้ฉันเปล่งเสียงพร้อมกับจับลำคอตัวเอง
ฉันต้องฝึกจนกว่าจะเปล่งเสียง
ได้คล้ายเสียงที่แม่เปล่งออกมา
บอกเลยว่าฉันต้องฝึกทุกวัน

ฉันที่อยากเอาแต่วิ่งเล่น
กับแม่ที่อยากสอนอะไรให้ฉันสักอย่าง

ช่วงเวลาอันแสนเหน็ดเหนื่อยและน่าเบื่อหน่าย
เกินกว่าใครจะจินตนาการออก
ซึ่งไม่มีใครรู้นอกจากแม่และฉัน
ตอนนี้กลับกลายเป็นความทรงจำไปแล้ว

